

Πολυτεχνείο Κρήτης Α.Ε.

Κατάληψη Rosa Nera

Τις τελευταίες μέρες, παρατηρούμε ότι εμπλουτίζεται το συγγραφικό έργο του Βασίλη Διγαλάκη σε τοπικά μέσα και σε κοινωνικά δίκτυα. Ο υπερδραστήριος συγγραφέας και (μέχρι τον Αύγουστο) πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης αναλαμβάνει έτσι το βαρύ φορτίο της εκπροσώπησης πρόθυμων υπερασπιστών ενός «εξευγενισμένου λιμανιού», κοινοποιώντας απεγνωσμένα το βαθύ του πόθο «να νοικοκυρέψει επιτέλους» τα ιδιοκτησιακά του Πολυτεχνείου.

Ποιοι είναι όμως αυτοί;

Μια κάστα μηχανικοί, δικηγόροι καθηγητάδες, αρχιτέκτονες, ξαδέρφια και λοιποί, μαθημένοι στα μαλακά τους πούπουλα και καλοσπουδαγμένοι στο εξωτερικό, που σήμερα κατέχουν και τον παχουλό μισθό και την παχουλή βίλλα, δηλώνουν όπου μπορούν την αμέριμνη συμπαράσταση τους στον εκπρόσωπο μιας διαχείρισης της παλιάς πόλης που μονάχα ο Δόγης Βενετίας τους ξεπερνά το 1252[1]. Αφού βάλαν χέρι πριν τριάντα χρόνια στα Ταμπακαριά κι έκαναν «υψηλής αισθητικής» μετατροπή της γειτονιάς των βυρδοδεψών εργατών, γλυκάθηκαν με την κρίση κι είπαν να μας φροντίσουν κι άλλο: έρχονται και μας λένε πως η παλιά πόλη των Χανίων χρειάζεται «αξιοποίηση».

Σήμερα, η Κρήτη βρίσκεται στο επίκεντρο της γενικευμένης επίθεσης ελληνικών και ξένων εταιριών που θέλουν να μετατρέψουν την ομορφιά του Μεσογειακού τοπίου σε γκολφ και σουίτες. Για να γλυκάνουν και εμάς, μας τάζουν εργασία, μας τάζουν τουριστική προβολή και χιλιάδες επισκέπτες, κέρδη μεγάλα και δόξα παγκοσμιοποιημένη.

Όμως, αυτά που δε μας λένε είναι τα κυριότερα: ολόκληρες γειτονιές αλλάζουν μορφή και γίνονται μεγάλα κέντρα διασκέδασης μόνο για πλούσιους τουρίστες και για πλούσιους ντόπιους, αφού το μόνο που θα μπορείς να κάνεις είναι να καταναλώνεις – με τα δικά τους μέτρα και φυσικά με τη δική τους τσέπη.

Έτσι, «ανοίγονται προοπτικές» για όλους εμάς: σερβιτόροι και καμαριέρες, υπάλληλοι γραφείων, ναυαγοσώστες, μασέρ κι ανιματέρ... Μόνο έτσι πια θα ερχόμαστε στο κέντρο της πόλης με το όνειρο τα παιδιά μας να γίνουν μανατζαράιοι μπας και πάρουν μισθό. Ξέρουμε καλά πως οι τρομερές «θέσεις που ανοίγουν» είναι ΕΣΠΑ, προσωρινές, κακοπληρωμένες ή και voucher πρακτικής άσκησης, απλήρωτες κι ανασφάλιστες ώρες, τεχνάσματα των ιδίων που μας λένε να γινόμαστε «πεντάστεροι» ενόσω νομοθετούν έτσι ώστε να προσκυνάμε για δουλειές.

Όπου μυρίζουν χρήμα, τρέχουν τα ντόπια αφεντικά κι ονειρεύονται.

Τρέχουν στα γραφεία τους και κανονίζουν «εν κρυπτώ», φαντασιώνονται πως γίναν κιόλας Ροκφελεράδες. Εμείς που παρακολουθούμε το δρόμο του χρήματος – γιατί μόνο έτσι καταλαβαίνεις ποιος υπερασπίζεται πραγματικά το καλό ενός τόπου – δημοσιοποιούμε μερικά «πεπραγμένα του Μάρτη», έτσι όπως αποτυπώθηκε με ψιλά γράμματα στα καθεστωτικά μέσα: ποιοι δηλαδή «δίνουν τι και σε ποιον»:

1/ 1η και 2 του Μάρτη έγινε συνάντηση επιχειρηματικότητας στο ξενοδοχείο Κάραβελ (Αθήνα) στη διοργάνωση της Hellenic Innovation Forum 2017 όπου ο Dr. Dan Marom, καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ μίλησε για τους πυλώνες στους οποίους η Ελλάδα υστερεί όσον αφορά στη χρηματοδότηση επενδύσεων και για το τι πρέπει να βελτιωθεί: α) η Ελλάδα πρέπει να σκέφτεται περισσότερο πολυεθνικά β) πρέπει να εκμεταλλευτεί τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα όπως ο Τουρισμός και η Ναυτιλία.

2/ μία μέρα μετά τη λήξη της συνάντησης στην Αθήνα, στις 3 Μάρτη, το Πολυτεχνείο Κρήτης είχε οργανώσει συνάντηση με τους ίδιους ομιλητές (επιχειρηματίες, τραπεζίτες και καθηγητές πανεπιστημίου) στα Χανιά, το «TUC talks about FINTECH», με αντικείμενο την καινοτομία στον τομέα Financial Technology. Σκοπός της εκδήλωσης ήταν «η ενημέρωση της ακαδημαϊκής κοινότητας για τις τελευταίες εξελίξεις στο Fintech[2] μέσα από το πρίσμα των τραπεζικών οργανισμών, του ακαδημαϊκού χώρου αλλά και των νεοφυών επιχειρήσεων».

Οι άρχοντες συμμαχούν για άλλη μια φορά και καμαρώνουν (με σπουδαίες προσωπικότητες του διεθνούς κεφαλαίου)

Ο καθηγητής Dan Marom είναι καθηγητής αλλά έχει και την ιδιότητα του προέδρου της εταιρίας CEO, Irrational Innovations, μια παγκόσμιας εμβέλειας εταιρία «ανοικοδόμησης» που δραστηριοποιείται ως τώρα στην Αφρική[3]. Ο συγκεκριμένος χάρει ιδιαίτερης εκτίμησης και από την Ε.Ε. (Κομισιόν)[4], καθώς από το 2010 είναι πρωτοπόρος στην εύρεση χρηματοδοτήσεων. Η συνάντηση στην Αθήνα αρχές Μάρτη παρουσιάστηκε από τον οικονομικό τύπο με τον τίτλο «Θεσμικοί Παράγοντες – Ακαδημαϊκή & Ερευνητική Κοινότητα – Επιχειρηματικός Κόσμος». Τιμώμενη χώρα ήταν το Ισραήλ, το οποίο εκπροσώπησαν υψηλόβαθμα διπλωματικά και κυβερνητικά στελέχη, ακαδημαϊκοί και ερευνητές, καθώς και εκπρόσωποι καινοτόμων επιχειρήσεων. Από «τη μεριά μας» δεν έλειπαν η Eurobank, η Εθνική, ο πρύτανης και βέβαια ένας καθηγητής του Πολυτεχνείου Κρήτης – παγκόσμιας φήμης ...όχι για την αρχιτεκτονική του, αλλά για τα οικονομικά.

...και για όποιον έχει ακόμα αμφιβολίες για το τι κάνουν όλοι αυτοί μαζί, το 2016 δήλωνε ήδη ο Dan Marom ότι «ερωτεύτηκα το ελληνικό πνεύμα, τους ανθρώπους και τα όμορφα αξιοθέατα. Η ιδέα μας ξεκίνησε πριν από ένα χρόνο και αφορά την επένδυση κεφαλαίων σε τοπικές real estate εταιρείες και στον τουρισμό. Χτίζουμε ένα δίκτυο μπουτίκ ξενοδοχείων στα Χανιά, το οποίο ελπίζουμε ότι σύντομα θα επεκταθεί και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Νομίζω ότι υπάρχει μια μεγάλη ευκαιρία σε αυτές τις αγορές, και περισσότερο από αυτό, η ομάδα μας βλέπει αυτά τα έργα ως μια πλατφόρμα για να συμβάλει και σε άλλους τομείς: στην επιχειρηματικότητα, την εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη και άλλα πολλά» [5].

Τη σύνδεση της πλατφόρμας που βάζει χέρι στην υγεία και την παιδεία και τα «άλλα πολλά» προφανώς δεν επεξηγεί στην συνέντευξη του σε τοπικό ηλεκτρονικό μέσο ο Β. Διγαλάκης, παρά αρκείται σε ψευδείς δηλώσεις και γενικόλογα τσιτάτα, όπως ήταν και τα προηγούμενα «Τα Πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ιδρύματα μπορούν να συμβάλλουν στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη» (εννοώντας στην ανάπτυξη των ήδη «ανεπτυγμένων»), ή το κορυφαίο «Επιθυμούμε επίσης το άνοιγμα του Πολυτεχνείου όχι μόνο προς τον υπόλοιπο ερευνητικό και ακαδημαϊκό κόσμο, αλλά και προς τη χανιώτικη κοινωνία», που ειπώθηκε μόλις ανέλαβε καθήκοντα πρύτανη. Τέσσερα χρόνια μετά, δεν δίνει καμιά απάντηση «στην χανιώτικη κοινωνία» στα σοβαρά ζητήματα που αντιμετωπίζει, όπως για

παράδειγμα για τον αυξημένο δείκτη καρκίνων, ένα θέμα που έχει τη δυνατότητα το Πολυτεχνείο – το πλέον αρμόδιο, ειδικευμένο και δημόσιο ερευνητικό κέντρο του Νομού – να επεξεργάζεται ώστε να ενημερώνει την τοπική κοινωνία.

Το Πολυτεχνείο, κάθε άλλο παρά «κοντά στην κοινωνία» είναι: συμμαχεί με εταιρίες και με τράπεζες που εισέρχονται στους νευραλγικούς τομείς της υγείας και της παιδείας (και ακόμα δεν μιλήσαμε για τις σχέσεις του Ιδρύματος με τα οπτικά συστήματα και τη Βάση της Σούδας), αγοράζουν και χρηματοδοτούν, αναπλάθουν για το δικό τους συμφέρον. Χτίζουν ξενοδοχεία που μόνο εκείνοι και οι φίλοι τους θα μπορούν να επισκεφτούν, ενώ πλασάρουν το «ενετικό κόσμημα» όπου θα δουλεύουμε σαν σκλάβοι και θα επιστρέφουμε στα σπίτια μας εκτός πόλης σε φτωχά προάστια.

Η «αξιοποίηση» του κτιρίου που στεγάζει τη Rosa Nera δεν αφορά μόνο ένα κτίριο. Είναι η σύνδεση της εκπαίδευσης με την εμπορευματοποίηση. Είναι τα νέα προγράμματα σπουδών που θέλουν αμόρφωτους φοιτητές και φοιτήτριες να επικεντρώνονται σε κάθε μπίζνα, ενώ οι ίδιοι δεν έχουν χώρους ελεύθερους και κρατούνται ελεγχόμενοι μακριά από την πόλη. Είναι η σύνδεση όλης της ζωής μας με μια μόνο αξία: «τι πουλιέται και τι αγοράζεται».

Είναι η είσοδος σε έναν νέο τρόπο ζωής που δε μας χωρά.

Μια χούφτα άνθρωποι στα Χανιά ήδη κατέχουν τόσα που δε χρειάζονται άλλα. Χρήμα, πολιτική, ΜΜΕ, κρατικά αξιώματα, «επιρροή και μέσα», αυτοί είναι παντού. Συσπειρώνονται γύρω από το χρήμα κι ονειρεύονται κι άλλο. Οι δηλώσεις τους περί «εξοικονόμησης χρημάτων για τους φοιτητές» δεν μπορούν να μας πείσουν: τόσα χρόνια (που υποτίθεται πως είχαν τα κονδύλια), ούτε στέγαση δεν φτιάχτηκε στο Ακρωτήριο, ούτε μέριμνα δεν υπήρχε για τις λαϊκές ανάγκες από κανέναν τους: απέλυσαν κόσμο, φτιάξαν μεταπτυχιακά στα μέτρα τους, κατασκεύασαν και ρήμαξαν κτίρια και κολυμβητήρια, ενώ στην τοπική κοινωνία ουδείς τους είδε, «όλο φανφάρες και υψηλόβαθμες συναντήσεις».

Η χυδαία τους ρητορική δε μας πείθει.

...για τους υπερασπιστές του «έργου», ακολουθώντας τις διαδρομές του χρήματος, πάντα συναντάς το ποιοι έχουν συμφέρον.

Είναι πολλά τα λεφτά Βασίλη!

Ιούνιος 2017

[1] Το 1252 αρχίζει το χτίσιμο της παλιάς πόλης όπως τη γνωρίζουμε σήμερα: αποτυγχάνει η επανάσταση ενάντια στους Ενετούς κι έτσι προχωρά η ανοικοδόμηση της πόλης με «διάταγμα παραχώρησης του Δόγη». Η οδός Κανεβάρω γίνεται δρόμος με εκκλησίες, παλάτια και διοικητικά κτίρια, το Καστέλι αρχοντική γειτονιά, ενώ για την «κατώτερη τάξη», ο χώρος που δίνεται είναι στα περίχωρα, εκτός των προστατευτικών τειχών.

<http://www.dlx.gr/%CE%B2%CF%85%CE%B6%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BD%CE%AE-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AF%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%82>

β/http://www.chaniahistory.gr/index.php?option=com_k2&view=item&id=24:%CE%B5%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1&Itemid=1371&lang=el

γ/ άρθρο στα Χανιώτικα Νέα: <http://www.haniotika-nea.gr/parachorisi-ton-chanion-os-feoudois-enetous/>

[2] Το Fintech είναι το σύστημα χρήσης νέων τεχνολογιών στον χρηματοπιστωτικό κλάδο. Αυτό σημαίνει ότι όποιος κατέχει κεφάλαιο χρησιμοποιεί την ταχύτητα μιας αυτοματοποιημένης ηλεκτρονικής συναλλαγής και μπορεί ανά πάσα στιγμή – και όπου θεωρεί ότι χρειάζεται – να παρέμβει (υπερεθνικές εταιρίες επενδύουν, αξιοποιούν, ιδρύουν, εποπτεύουν κλπ.).

[3] <https://irrationalinnovations.com/>

[4] <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/content/dan-marom>

[5] <http://www.capital.gr/sunenteuxi/3141094/-talenta-uparxoun-xreiazetai-orama-kai-sklirodouleia>

Πηγή